

NITA

Aiiiiix! M'he d'afanyar, s'està fent tard. Em fa il·lusió i a la vegada una mica de por aquesta trobada-estada.

UF!, menys mal en 3 minuts hauria d'arribar el tren i amb 30 hauré arribat a BCN. Estic molt il·lusionada amb aquesta sortida anual. Amb aquesta fresqueta matinera d'agost és molt agradable l'espera, l'olor a mar i sorra de platja deserta, inundava el meu nas, es filtrava a la meva pell, el remor de les onades, s'endinsava el meu cervell a través de les orelles, com si fossin onades, onades d'un so tranquil·litzador relaxant; asseguda al banc de l'andana amb aquella olor i sons, m'anaven envaint els records i pensaments de la meva infantesa.

/...al mig de la cuina, el gibrell metàl·lic ple d'aigua molt calenta.../ El vagó va força ple, es veu que són gent que van a treballar o a estudiar, em sentia privilegiada, en dimecres i començant una sortida de dos dies, realment un privilegi. Un noieta molt amablement em cedeix el seu seient, li agraeixo, jo no m'hi veia tot el viatge dreta.

Jo segueixo pensant en el meu avi, quan després d'eixugar tota la mullena de la cuina, esmorzem, i em poso les sabates de xarol negre (les Mercedes), el vestit dels diumenges, i marxem cap a l'església, la missa és a les dotze, diu el pare. No entenia per què m'hi portaven, si no havia fet la 1era comunió no podia combregar; la mare em va dir que el capellà parlava en llatí, no entenia res del que deien, doncs... què hi feia jo allà? Badallava...bufava... rondinava, i al final em deixaven sortir a la plaça a jugar amb l'altre canalla que tampoc havia fet la 1era comunió.

Vull estrènyer el passat, però se m'escapa..., quan el meu avi va morir, es va endur la tendresa d'estimar, de jugar, avi...després de tu, no he pogut jugar amb ningú amb el porró de vi a la taula, com tu m'abraçaves...ningú més ho ha fet. Els pares no hi són, quan ells van marxar, es van endur la meva seguretat, em van deixar sola davant el món, amb ells, era més fàcil enfrontar-se i resistir, ells em donaven força, seguretat, m'alimentaven les il·lusions, em renyaven pels meus errors (tot i que normalment no els feia cas), però ara al final del camí, sento que masses vegades tenien raó.

Al futur no hi arribo...el present m'envolta, el passat m'envaeix, m'hi sento atrapada

/...Era la nit de Reis...em portarien la bicicleta? Em feia molta il·lusió!. no podia agafar el son!. Havia preparat l'aigua pels camells, i el menjar pels Reis..., vaig voler fer-los "atxicoria", doncs l'avi no me'n deixava veure mai, sempre em deia que "l'atxicoira" et robava la son, així doncs...si els tres Reis en bevien, estarien ben desperts per seguir portant les joguines a tots els nens i nenes.../.

—/...Propera parada, Plaça Catalunya, correspondència amb... /— em vaig despertar de cop! Vaig tenir un sobresalt, m'havia adormit al tren!!! Havia somiat!! Eren somnis macos...

Vaig pensar, no corrís que encara cauràs;

Quan vaig ser fora de l'estació, vaig respirar...aspirant aire de Barcelona, sempre em feia il·lusió arribar a Barcelona, llavors estossejava, hi havia molta contaminació, ja no ho recordava!!! Sempre em passava el mateix.

Vaig anar caminant fins al nostre banc de la plaça Catalunya i vaig seure, encara no havia arribat ningú, vaig tancar els ulls per tornar a reprendre el somni d'abans, volia tornar a recordar quan jo era petita...,

—Nitaaa, que t'has adormit?—
—aiiix quin ensurt! hola, nooo donaaa, només rumiava, hola Tonia—
—ha ha haha, roncar amb els ulls tancats ara en diuen rumiar? Ha ha hahahaha, va explica'm que rumiaves? Nita—
—mira Tonia...volia reprendre un somni que he tingut mentre venia en el tren—
—haha ha ai ai Nita també rumiaves al tren?—
—aiix no siguis així Tonia, de bon matí i ja t'estàs rient de mi?—
—No Nita no em ric de tu, va deixa'm un trosset per seure, i no siguis cabuda, explica'm que has somiat al tren? I si l'has pogut reprendre ara?—
—Aiiix Tònia, no dormia, només pensava, de veritat—, I li vaig explicar el somni que havia tingut al tren...
—Però Nita,..., que pensaves quan jo he arribat?—
—Aiiiiix! Tònia, és que m'he despertat amb un sobresalt, m'ha despertat una veu de megafonia que anunciava la pròxima parada, era la veu d'en Quim i... era la nit de reis, m'havien portat la bicicleta, va ser la època més feliç de la meva vida.—
—Nitaaa, Nitaa!!!—
—si Tonia, necessito plorar, plorar d'alegria, d'emoció, de nostàlgia, ha sigut un somni tan maco!!!—
—Va Nita no estiguis trista avui, que hi serem totes...,—
—Aiiix Tonia no siguis beneita, totes? I la Berta? La Berta, no hi serà, i no, no estic trista, és que m'he despertat en aquest punt, però se'm barrejaven els somnis, somiava quan jo era petita, molt petita, quan encara vivia el meu avi, ell em cuidava, jugava amb mi, he somiat quan em banyava... en el gibrell metàl·lic ple d'aigua on jo hi cabia asseguda, i l'aigua em tapava fins el coll, amb la pastilla de

sabó que no feia escuma i un tros de tovallola vella i estripada..., així començava el matí dels diumenges quan hi havia el meu avi. Somiava com la mare em fregava la cara, l'esquena i darrera les orelles, la resta del meu cos ho volia fer jo sola, tot i que no sempre ho aconseguia; l'avi intentava mantenir la cuina econòmica sempre encesa amb aquell ventall gros de vímet, així donarà una mica d'escalfor a la nena, deia—

—Jo també Nita, a mi també em banyaven en un gibrell i quan ja no hi cabia em posaven dins del safareig; com ha canviat tot eh! T'imagines als nostres nets banyant-se en aquestes condicions?—

—Ha ha ha no Tonia no, no m'imagino a la meva jove, amb aquella cuina econòmica, el gibrell metàl·lic hahaha haha i banyant als bessons i en Joanet, ha ha hahah, no me la puc imaginar, mira que n'arriba de ser de pet presumit¹, la noia, haha ha ha— La Tonia es va quedar callada, amb un silenci d'acompanyament a la Nita, la va agafar de la ma i van compartir el silenci durant uns minuts, el va trencar la Nita, continuava explicant el que havia somiat —després el meu avi em deia, va posa't guapa que es fa tard, em dona l'esmorzar, i em poso les sabates de xarol negre (las Mercedes), el vestit dels diumenges, i marxem cap a l'església, la missa és a les dotze rondina la mare; Tonia, a tu també et portaven a missa els diumenges?—

—si Nita, cada diumenge a missa de 12, i era divertit perquè a l'entrar el papa s'havia de treure el barret, la mama

¹ Col·loquialment en diem “pija”. El llenguatge pijo es caracteritza per utilitzar repetitivament els prefixes super i mega, multiplicar les paraules d'una frase amb la muletilla “osea” i introduir termes anglesos com “fashion” o “crazy”.

s'havia de posar una mantellina al cap, i el capellà parlava en llatí, és a dir jo no entenia ni fava del que deia—

—Si Tonia, jo tampoc entenia res de res del que deien; quin temps aquells; saps de que me'n recordo ara?...hahah—

—Vaaa Nita digues digues, va que jo també vull riure—

—Tonia, t'imagines que ara, per exemple la “pija” de la meva jove, que viu en una casa amb calefacció...un quarto de bany amb banyera, que el meu fill li ha muntat una casa amb tots els ets i uts, tinguéis una gibrelleta sota el llit? Perquè nosaltres la teníem, al menys jo li tenia, feia molt de fred per sortir a l'eixida a mitja nit a fer un pipi...—

—Ondia! És veritat Nita, fa anys que no havia pensat amb aquesta part del mobiliari de la meva habitació ha ha ha ha Nita quins records! En moments així em sento una mica aclaparada doncs al futur no hi arribo...el present m'envolta, el passat m'envaeix, em sento atrapada en aquest passat, com si mai en pogués sortir—

I no Tonia no, no l'he reprès; de cop i volta m'han tallat el somni amb una veu estranya...bé a mi m'ha semblat la d'en Quim, però és clar és evident que no pot ser, que fos ell qui anunciés la meva parada—

En aquell moment va arribar la Sina

—Hola noies, veig que us ho passeu bé de bon matí—

—Hola Sina, apaaa! bastó nou? L'estrenes avui?

En aquell moment va arribar la Sina

—Hola noies, veig que us ho passeu bé de bon matí—

—Hola Sina, apaaa! bastó nou? L'estrenes avui?

—No Tonia , fa un parell de setmanes, l'altre se'm va partir per la meitat—

—Alsaaaa, a quin net vas estomacar per trencar-lo? Sempre els amenaces aixecant el bastó? Hahaha hah haa—

—si Tonia els amenaço i ells se'n foten de mi, i el dia que